



Men tað veldst eisini um orkuna hjá mær, og eg hugsi nógv skjótari, enn eg skrivi.

Plot-twist og óvanlig evni

Eyðun Salberg Magnussen hevur gott hugflog, og hetta sæst aftur í søgunum hjá honum.

- Mær dámar væl at finna uppá sovordíð, sum ikki er so vanligt, og mær dámar væl at gera nógv burtur úr plot-twist-um, sigur Eyðun, sum í hesum sambandi hevur funnið út av, at mann skal ansa sær, hvørji evni mann skrivar um í Føroyum.

- Eg kann gott bliva eitt sindur nervøs fyri, at fólk halda, eg meini tað, eg skrivi, sigur hann skemtandi.

- Tað ber væl til at skriva um ting, sum einki hava við eins persónligu meining at gera. Men eg haldi, at eg havi lært at ikki leggja í. Um fólk halda, eg eri persónarnir, eg skrivi um, so lat tey halda tað. Tað er eitt kynstur at seta seg í skógvarnar hjá øðrum uttan at føla tað sjálvur, sigur Eyðun og vísir á hugtakið *empati*.

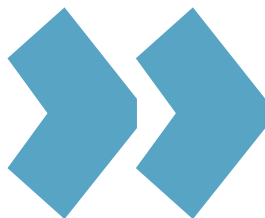
Lesur innvolverandi bókur

Ungi maðurin brúkar eisini nógv tíð upp á at spæla spøl, hyggja at filmi og lesa bókur.

- Um mann skal skriva og bliva ein góður rithøvundur,

so hevur tað stóran týðning at hoyra nógvar søgur, sigur hann.

Eyðun fær millum annað íblástur frá teirru amerikonsku



Mær dámar væl at skriva og tekna, men eg fái jú heldur ikki gjørt so nógv annað. Eg fái ikki arbeitt vanligt, líka sum onnur fólk, so okkurt má eg gera

bókaseriuni, Choose Your Own Adventure. Hann fortelur um hugskotið handan hesar bókurnar:

- Mann lesur bókurnar, sum eru skrivaðar í øðrum persóni, og so verður lesarin biðin um at gera av, hvat skal henda í søguni.

Til dømis kann mann bliva spurður, um høvuðspersónurin skal fara til høgru ella vinstu. Við hvønn svarmøguleika stendur hvør sitt síðutal, sum mann skal blaða upp á, alt eftir hvønn móguleika mann velur, greiðir Eyðun Salberg Magnussen frá.

Listarligar gávur sum fáur

Kreativu evnini hjá Eyðuni síggjast eisini aftur í hansara tekningum, sum hann hevur nógv av. Hann plagar at hava tekningarnar hangandi á veggnum, men av tí at hann kortsíðani er fluttur inn í nýggja íbúð, eru myndirnar ikki komnar upp at hanga enn.

Men tær eru á telduni. Hann vísir nakrar av myndunum fram, og tað er ikki eiti á listarlig evni, hesin ungi maðurin hevur. Hann hevur sín serstaka stíl, og tekningarnar eru litríkar og humoristiskar.

- Um eg skrivi eina søgu um onkrar persónar, so dámar mær væl at tekna teir eisini. Tað gevur mær onkursvegna eina klárari mynd í høvdinum í mun til søguna. Um eg komi í tankar um okkurt, sum eg vil tekna, so tekni eg tað. Tað er sum at fara á ves, tað má bara út, sigur hann við einum skálkasmíli.

At góðtaka støðuna

Tað gevur góða meining hjá Eyðuni at brúka so nógv tíð í kreativa horninum.

- Mær dámar tað sera væl, men eg fái jú heldur ikki gjørt so nógv annað. Eg fái ikki arbeitt vanligt, líka sum onnur fólk, so okkurt má eg gera, sigur hann.

Eyðun hevur langt síðani lært at góðtaka sína støðu við rørslutarni.

- Í mínari støðu skal mann bara læra at góðtaka tingini, sum tey eru. Tað er eingin orsök at bliva við at spyrja spurningar sum "Hví eg? Hví?". Tað er jú líkamikið hví, tí soleiðis er tað bara.

Hetta hevur sett tingini í perspektiv, og hann veit, at mann ikki kemur langt við at vera negativur.

- Eg kann gott bliva eitt sindur irriteraður, tá fólk lasta sær sjálvum fyri ting, sum tey ikki kunnu stýra. Tað er eingin orsök til at fara heilt niður í kol-kjallaran, tí at tað til dømis er kríggj í heiminum. Mann kann ikki steðga øllum tí keðiliga í heiminum kortini. Og tað nyttar ikki at føla seg illa um tað, tí mann ikki fær gjørt nakað við tað, sigur Eyðun Salberg Magnussen.

Góðar umstøður í Føroyum

Positiva lyndið sæst eisini aftur, tá mann spyr hann, hvussu um-

støðurnar hjá teimum, sum bera brek í Føroyum, eru.

- Um mann leitar eftir trupuleikum og avbjóðingum, so ber sikkurt til at finna okkurt, sum kann gerast betur. Men fyri mítt viðkomandi eru umstøðurnar góðar, sigur hann og samanber við Danmark.

- Umstøðurnar hjá rørslutarnaðum í rullistóli eru væl betri í Danmark, um mann hugsar um gongubreytir, sum jú allar eru á flatum lendi. Men tað fær mann ikki gjørt nakað við í Føroyum, tí her er bratt av natúr, sigur Eyðun, sum brúkar ein pinn á rullistólinum at stýra við, tá hann ferðast í almenna rúminum.

- Tað kann vera óhugnaligt at fara eftir einari brekku og so knappliga snurra til síðuna og bliva lyftur upp úr stólinum. Mann følr tað so øgiliga gott, tá mann koyrir, fortelur Eyðun.

- Burtursæð frá hesum eru umstøðurnar finar. Men eg má siga, at eg haldi tað vera løgið, at summi matstøð og onnur støð ikki hava best móguliga atkomuviðurskifti til fólk við rullistóli. Tað kann ikki vera so ringt at gera tað móguligt hjá rullistólum at koma inn. Tað haldi eg, skuldi verið krav, sigur Eyðun Salberg Magnussen.